

INUIT ATAQATIGIIT

INATSISARTUNI

Nuuk, 23. maj 2013

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37, stk. 1, fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål:

1) Er det Naalakkersuisuts opfattelse, at definitionen af råstofindtægter jf. loven om Grønlands Råstoffonds § 3, stk. 3, og Selvstyrelovens § 7 er i fuld overensstemmelse? Hvis nej bedes det anført hvor Naalakkersuisut mener at forskellen optræder.

2)

Er det Naalakkersuisuts vurdering, at A-skatter udbetalt ifm. medarbejderes lønninger i et råstofselskab, som driver råstofvirksomhed i Grønland, er omfattet af begrebet råstofindtægter jf. bemærkningerne til § 3, stk. 3, i loven om Grønlands Råstoffond?

3)

Er det Naalakkersuisuts opfattelse, at fysiske aktiver, såsom oliespildsbekæmpelsesudstyr, en sportshal eller en atlantlufthavn, jfr. § 7 i selvstyreloven og/eller råstoffondslovens § 3, stk. 3 indgår som en råstofindtægt, såfremt de er modtaget i forbindelse med en IBA aftale med et råstofselskab eller på anden vis er en del af et selskabs licens til at udarbejde forundersøgelser, efterforske eller udnytte mineralske råstoffer?

4)

Hvis der svares bekræftende på spørgsmål 3, bedes det oplyst, hvorledes Naalakkersuisut i så fald opgør værdien af oliebekæmpelsesudstyret, som overdrages fra Cairn, og hvordan dette vil blive afspejlet i Landskassens regnskaber for 2012?

5)

Der ønskes en skematisk opgørelse over de sidste 5 års råstofindtægter, som følge af råstoffondens § 50, hvor det angives at råstofindtægterne årligt skal opgøres og indgå i landskassens regnskab.

6)

I revisionsprotokollatet til Landskassens regnskaber s. 906 (dansk udgave) henvises alene til en summarisk opgørelse af indtægterne fra råstofaktiviteter som en del af Selvstyreloven. Er det Naalakkersuisuts vurdering, at det kunne være hensigtsmæssigt, at der fremadrettet foretages en udspecificeret opgørelse af råstofindtægter i Landskassens regnskaber, således at § 50 i lov om Grønlands Råstoffonds kan opfyldes?

7)

Hvis der svares positivt på spørgsmål 3, og værdien af oliebekæmpelsesudstyret vurderes til over 5 mio. kr. og under forudsætning af, at Landskassens regnskaber for 2012 godkendes af Inatsisartut, er det min forståelse, at lov om Grønlands råstoffond skal træde i kraft den 1. januar 2014. Anser Naalakkersuisut det som muligt, at der i en tekstanmærkning i Finansloven for 2014 eller Tillægs-

bevillingsloven for 2013 med Finansudvalgets godkendelse kunne indsættes en undtagelsesbestemmelse fra ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov om Grønlands råstoffond, således at der i løbet af 2014 bliver tid til at vedtage en ændring af lovens definition af råstofindtægter, hvorefter fysiske aktiver ikke længere medregnes som en råstofindtægt i råstoffondens forstand?

Begrundelse:

Det er min opfattelse, at der ikke er fuld operationel klarhed om den rette definition af "råstofindtægter" i forhold til Selvstyreloven og i forhold til vores egen råstoffond. Jeg mener der er brug for en præcisering af hvilke typer indtægter der indgår, når Selvstyrets råstofindtægter opgøres. Det er særligt spørgsmålet om hvorvidt fysiske aktiver skal regnes med. Dette spørgsmål blev aktuelt da olieselskabet Cairn i forbindelse med en IBA aftale blev pålagt at levere oliespildsbekæmpelsesudstyr til landet. Disse aktiver blev overdraget til det nyoprettede aktieselskab Greenland Oil Spill Response Limited, der er 100 % ejet af Selvstyret. Det var det tidligere Naalakkersuisuts opfattelse, at eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr skal tælle med som en indtægt både i forhold til Selvstyreloven og i forhold til loven om Råstoffonden. Denne opfattelse er ikke uproblematisk, da det kan være vanskeligt at værdisætte noget, der repræsenterer én værdi som ny og en faldende værdi i de kommende år, og som i øvrigt ikke medfører et direkte økonomisk afkast. Den hidtidige opfattelse betyder for eksempel, at en sportshal, der doneres til Aasiaat, som led i en IBA aftale med et olieselskab, skal tælle som en råstofindtægt. Også selvom denne sportshal i de efterfølgende år vil falde i værdi i takt med vedligeholdelsesbehov og almindelig drift og hvor en del af udgiften i øvrigt må forventes at blive betalt af kommunen og ikke af Selvstyret. Det giver sig selv, at det er meningsløst at insistere på, at den øjeblikkelige værdi af en sådan sportshal skal indgå i en opgørelse af råstofindtægter det pågældende år med henblik på at vurdere, om loven om Grønlands Råstoffond skal sættes i kraft jfr. lovens § 50. Derudover kan vi komme i den situation, at vi ikke i tilstrækkelig grad kan få udbytte af IBA aftalerne, da vi hele tiden må tænke på om de forskellige dele af aftalen i sidste ende vil kunne medføre en reduktion af vores bloktilskud fra den danske stat, jf. Selvstyrelovens § 8.

Jeg skal på forhånd bede om at samtlige spørgsmål besvares inden for 10 arbejdsdage.